

nifter for Lovforslaget, saaledes som det er indbragt af Ministeren og nu foreligger, navnlig ansejer jeg den Liberalitet, der gaar gennem flere af Bestemmelserne, og jeg kan for en stor Deel ogsaa se de Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte navnlig i den sidste Deel af hans Foredrag. De Punkter, som jeg ønsker at bringe paa Dmtale, fremkommer jeg ikke med, fordi jeg ønsker, at Sagen skal komme til et Udvalg, — ivertimod jeg sætter saa megen Pris paa flere af Bestemmelserne i Lovforslaget, at jeg ønsker, at dets Udkommen som Lov maa være sikket, og det snart maa blive tilendebragt; thi jeg anseer det for muligt, at det kan gaae gennem Thinget uden at komme til Udvalg, især dersom den høitærede Finantsminister vil tage de forskjellige Bemærkninger og Anker, der fremkomme her, under nøieste Overbetielse og derved muligt finde sig foranlediget til at stille Endringsforslag til Lovforslaget. Det første Punkt, jeg skal omtale, er rigtignok allerede omtalt af et Par tidligere Talere idag, men jeg finder mig dog foranlediget til at gjenoptage dette Punkt, fordi jeg ikke godt kan dele de Anskuelser, som de førnævnte Talere have udtalt. Det er med Hensyn til Bestemmelsen i Lovforslaget om Postvæsenets Eneret — udelukkende Eneret er det samme som Eneret — til Forsendelser. Eneretten er her faktisk ikke lidet forskjellig fra, hvad der tidligere har været Tilfældet; tidligere, navnlig efter Postloven af 1851, gjaldt Eneretten navnlig med Hensyn til Brevpostforsendelser kun de Forsendelser, der berøre to Postcontoirer eller to Postexpeditioner, men her er det nu udvidet til „Eneret til at befordre fra et Poststed til et andet“; og saa er der i Slutningen af § 1 foranien en Forklaring til, om, hvad det forståes ved Poststed, og under Poststed inddrages enhver Commune, hvor der findes blot et Brevsamlingssted. Altsaa er efter denne Bestemmelse i § 1 Forsendelser mellem et Posthus i en Kjøbstad og dens nærmeste sædvanlige Opland hjemfalden under Postvæsenets Eneret, saasnart der i den paa gjældende Commune paa Landet er blot et Brevsamlingssted, og man maa jo erindre, at mange Steder omfatter en Commune flere

Sogne, og altsaa ere alle disse Sogne, der høre under en Commune, ogsaa faldne ind under Postvæsenets Eneret, saasnart der blot i et af Sognene, om det er nok saa fjernt fra de andre, er et Brevsamlingssted. Nu antager jeg vel, at den ærede Finantsminister vil strax gjøre den Indvending imod denne min Forklaring af Postvæsenets Eneret, at Eneretten berøer paa ikke blot, at der findes et Brevsamlingssted eller et Postcontoir i Kommunen, men tillige derpaa, at der skeer Dmdeling; § 2 b siger, at de i § 1 nævnte Gjenstande kunne besørjes udenfor Posten, naar Postvæsenet ikke har indrettet nogen Dmdeling paa Forsendelsernes Bestemmelsessted, og i Forsendelse dermed er det i § 4 kun gjort til Pligt for Postvæsenet at foretage Dmdeling, hvor der findes Postcontoir eller Postexpedition, men ikke, hvor der kun findes Brevsamlingssted. Herefter venter jeg altsaa, at Finantsministeren vil svare: „Ja, altsaa falder Forsendelsen imellem en Kjøbstad og et Sted paa Landet i en Commune, hvor der er et Brevsamlingssted, ikke ind under Postvæsenets Eneret. Men saaledes som de forskjellige Bestemmelser ere affattede, er denne Indvending dog ikke rigtig, thi i § 6 er der forbeholdt Postvæsenet Bemyndigelse til at besørge Postforsendelser omideelte og indsamlede paa Landet. Naar der altsaa, som det er skeet paa flere Steder paa Landet, antages Postbudde, der lønnes af Postvæsenet, som gaae en Route omkring paa Landet, passere Brevsamlingsstederne og bndele de Breve, de saaledes faae paa de Steder, de passere paa den fastsatte Route, finder der jo en Dmdeling Sted, og saa maa Forsendelsen til disse Steder falde ind under Postvæsenets Eneret. Indvendingen imod at opsatte det paa den Maade, jeg har fremstillet, skulde da støttes paa, om man vilde fortolke Bestemmelsen i § 2 b paa en ganske særegen Maade, hvorpaa jeg ikke troer, at man efter Lovforslagets øvrige Udtryk kan fortolke det. Indvendingen maatte nemlig støttes paa en Fortolkning af Udtrykket „Forsendelsernes Bestemmelsessted“. Det skulde da kunne indvendes imod min Opfattelse, at Forsendelsernes Bestemmelsessted er den saakaldte